

MÁJ 1/2 IVOT S KOŤMI - 2.

Neděle, 02. června 2022

KONEČNĚ ŠMĚ NA JĚZDĚ! 1/2ivot s námi často strká sem a tam. U máj to bylo poprvé nĚstupem na stĚ Chebu. PĚvodně jsem chtěla studovat gympl, ale nedostala jsem od Ěmeditele náĚ- ZDĚ doporuĚenĚ-, protoĚe otec k vystoupil z KSĚ. KdyĚ jsem tedy jako alternativu navrhla zemĚdĚlku, tak se Ěmeditel usmĚl a plĚn schvĚl. Asi si Ěm hnoji se budu se svĚm kĚdrovĚm profilem dobĚ hodit.

Co

si vzpomĚm, tak kdyĚ jsme nastoupili prvnĚ- ĚkolnĚ- den na stĚdnĚ- Ěkolu, pĚjel nĚs uvĚtat Ěmeditel Ěkoly. Ve svĚm projevu Ěekl, Ěe ho velmi pĚkvapilo, Ěe jeden Ěk máĤ pĚĤmaĤy z matematiky ĚplnĚ dobĚ. Byla jsem si jistĚ, Ěe jĚ, protoĚe jsem na zĚkladce dĚlala i matematickĚ olympiĚdy.

PĚmedbĚhĚm,

ale pozdĚji jsem vystudovala i vysokou Ěkolu s ĚervenĚm diplomem a moc jsem se tĚĤila, jak ho pĚmedloĚm Ěmediteli mĚ bĚvalĚ ZDĚ, aby vidĚl, Ěe mi budoucnost neznĚil. To mi nevyĤlo Ěe“ umĚel, neĚ jsem studium dokonĚilaĚ!

Ten

rok se dalovickĚ SZTĚ rekonstruovala, takĚe jsme se vĚnovali studiu v Chebu, kde ten rok pĚĤjali do tĚmĚdy A budouĚch agronomĚ i do tĚmĚdy B nĚs budouĚch zootechnikĚ asi dvojnĚsobek obvyklĚho poĤtu studentĚ, bylo nĚs tedy ve tĚmĚdĚ 40.

Pro mne studium v Chebu znamenalo, Ěe jsem mohla bydlet v tĚdnu na intru. ProĚ o tom pĚĤju takto podrobnĚ? ProtoĚe kdybych studovala ve Varech na gymnĚziu, nebo v DalovicĚch na SZTĚ, bydlela bych doma a ke konĚm poĤĤd nesmĚla. Takhle jsem brzo zjistila, Ěe spoluĚky Alena a CĚrka chodĚ nĚkam ĚĚna konĚĚ a kdyĚ jsem poĤĤdala doma o souhlas, tentokrĚt jsem ho dostala. NevĚm, tĚeba si rodiĚe mysleli, Ěe bude lepĚĤ-, kdyĚ budu chodit na jĚzĚrnu, neĚ trajdat po mĚstĚ jen tak?

Poprosila

jsem Alenu, aby mne vzala na jĚzĚrnu s sebou, a tĚm jsem udĚlala svĚj prvnĚ- krok ke konĚm. JenĚe pĚmi mĚ smĚle jsem pĚĤila v den, kdy vĚichni pĚtomnĚ- ĚlenovĚ maĤkovskĚho oddĚlu probĚrali ĚmrtĚ- trenĚra, kterĚho jsem nepoznala. Ale patrnĚ umĚl dobĚme vycepat svĚĤence, protoĚe i bez nĚj oddĚl, patĚcĚ- pod StĚtnĚ- statek Cheb, fungoval dĚl. Mezi Ěleny nebyl nikdo plnoletĚ, ale pĚesto ti starĤ- dokĤzali ostatnĚ- vĚst tak, Ěe o konĚ bylo postarĤno. K mĚ radosti schvĚlili, Ěe mĚĤu chodit ke konĚm takĚ. Dostala jsem dvoumĚsĚnĚ- zkuĤebnĚ- dobu, bĚhem kterĚ jsem mĚla svou vytrvalostĚ- v dochĚzce a pilnostĚ- v prĤci kolem konĚ- dokĤzat, Ěe opravdu o konĚ stojĚm a jsem ochotnĚ nĚco obĤovat.

Byla

jsem tak ĤĤastnĚ, koneĚnĚ mĚĤu a smĚm chodit ke konĚm!

PrvnĚ-

Ěkol znĚl: nakrmit ĚĤĤu. Dostala jsem do rukou mĚsu, ve kterĚ byl namĚchanĚ jejĚ- pĚdĚl ovsu spolu s melasovĚm Ĥrotem, a mĚla jsem jĚ- to vysypat do ĚĤlabu. Zarazila jsem se, neĚe bych se bĤla, ale jak se mĤm prodrat kolem hladovĚ kobyly ke ĚĤlabu na druhĚ stranĚ boxu, neĚ jsou dveĤe do nĚj?

Tak

mi to umyvadlo zase sebrali a pĚmedvedli mi, jak to udĚlat, aby mi kobyla na mĚ projitĚ- ke ĚĤlabu udĚlala mĚsto. U vedle stojĚcĚ- klisny Toulky jsem si uĤ poradila, zavelela ĚĚžstupĚe a rozhodnĚm chovĤnĚm si uhnutĚ- konĚ ke stĚnĚ boxu prosadila. MoĤnĚ v tĚ chvĚli mi padla Toulka do oka a jĤ si ji oblĚbila.

Vedle

Toulky stáji la a iáika. PÁ™es uliÁ•ku byly boxy Petry a DÁji a ve vedlejÁiÁ- Á•Ájsti stÁjje byla dvÁ› stÁjnÁ-, obsazenÁj klisnami LÁ-dou a Ivanou. Box je ohrazenÁ© mÁ-sto, ve kterÁ©m je kÁ-Áˆ volnÁ› ustÁjjenÁ½, mÁ-Á¾e se otÁjÁ•et napÁ™Á-Á• nebo do uliÁ•ky, kdeÁ¾to stÁjnÁ- je vaznÁ© a tolik pohodlÁ- koni neposkytuje. V dneÁjnÁ- dobÁ› uÁ¾ se budovat nesmÁ- kvÁli poÁ¾adavkÁ-m na welfare zVÁ-Á™at. Klisny v boxech byly, pokud zrovna neÁ¾raly, otoÁ•enÁ© hlavami do uliÁ•ky a pÁ™es nÁ-zkÁj vrÁjtká pozorovaly dÁ›nÁ- ve stÁjji. Po nakrmenÁ- konÁ- nÁjsledovalo vyVÁjÁ¾enÁ- hnoje, neboli kydÁjnÁ-. Bylo ho od sedmi konÁ- za celÁ½ den dost. ProtoÁ¾e hnojÁjtÁ› bylo aÁ¾ za rohem stÁjje, musela se koleÁ•ka dobÁ™me naloÁ¾it, aby se pÁ™i jednÁ© jÁ-zdÁ› hodnÁ› pobralo a hnÁj pÁ™itím nikde nepadal.

I to jsem se nauÁila, jak po naplnÁ›nÁ- korbiÁ•ky koleÁ•ka zaloÁ¾it hnojem vÁjechny Á•tyÁ™mi rohy mÁ-rnÁ› pÁ™es korbiÁ•ku a teprve pak to â€žzajistitâ€œ naplnÁ›nÁ-m prostÁ™edku, seÁjliÁjnout a zopakovat. TenkrÁjt mÁ› nenapadlo, kolik koleÁ•ek ve svÁ©m Á¾ivotÁ› vyvezu, a Á¾e to nebude jen hnÁj od konÁ-â€š

Z dobÁ™e naplnÁ›nÁ©ho koleÁ•ka hnÁj cestou na hnojÁjtÁ› nepadal, takÁ¾e ukonÁ•enÁ- kydÁjnÁ- zametenÁ-m pÁ™Á-sluÁjnÁ© Á•Ájsti dvora smÁ›rem ke hnojÁjtí uÁ¾ bylo snadnÁ©. TakÁ© chodbiÁ•ky ve stÁjji musely bÁ½t po tÁ©to prÁjci doÁ•ista vymetenÁ©. (poznÁjmka â€“ trochu mi to pÁ™ipomÁ-nÁj starÁ½ vtip, kdy absolvent Ájkoly pÁ™ijde na dvÁ-r tovÁjrný a dostane za Á°kol ho zamÁ©st. BrÁjnÁ- se â€“ ale jÁj jsem inÁ¾enÁ½r!, na coÁ¾ se doÁ•kÁj reakce â€“ tak jÁj ti to ukÁjÁ¾uâ€š)

Nakonec

pÁ™iÁjla lekce v Á•iÁjtÁ›nÁ- konÁ-, kdy se ze srsti vykartÁjÁ•ujÁ- rÁ½Á¾Ájkem prach a neÁjistoty, kartÁjÁ• se potÁ© pravidelnÁ› oÁ•iÁjÁ¾uje otÁ-rÁjnÁ-m o hÁ™bÁ-lko, pak se jemnÁ›jÁjÁ- partie vykartÁjÁ•ujÁ- jemnÁ½m kartÁjÁ•em, a nakonec se celÁ½ kÁ-Áˆ otÁ™e hadrem, aÁ¾ se celÁ½ leskne. Houbou se oÁ•istÁ- okolÁ- oÁ•Á- a nozdry, hÁ™ebenem se proÁ•eÁjou Á¾Á-nÁ› v hÁ™Á-vÁ› a ocasu. Je potÁ™eba takÁ© vybrat hÁjÁ•kem z kopyt naÁjlapánÁ½ hnÁj a blÁjto, a zkontrolovat, zda nenÁ- v rÁ½hÁjch kopyta a stÁ™elce nÁ›jakÁ½ kamÁ-nek, kterÁ½ by konÁ› pÁ™i chÁ-zí tlaÁ•il.

Ke kaÁ¾dÁ©mu koni bylo nutno pÁ™istupovat klidnÁ› ale rozhodnÁ›, aby cÁ-til a uznÁjval autoritu Á•lovÁ›ka, kterÁ½ ho oÁjetÁ™uje.

NaÁjtÁ›stÁ-

se konÁ-m drbÁjnÁ- kartÁjÁ•em lÁ-bÁ-, zejmÁ©na v obdobÁ- lÁ-nÁjnÁ-. KonÁ› na pastvinÁjch si srst do jistÁ› mÁ-ry oÁjetÁ™ujÁ- sami, ale protoÁ¾e si na celÁ© tÁ›lo nedosÁjhnou, vzÁjemnÁ› se drbou zuby. StojÁ- pak nejprve hlavami proti sobÁ›, zaÁ•Á-najÁ- vzÁjemnÁ© oÁjetÁ™ovÁjnÁ- srsti obvykle od kohoutku, a v podstatÁ› to, co odrbÁjvÁj jeden kÁ-Áˆ, odrbÁjvÁj i druhÁ½. PostupnÁ› pÁ™ejdou na hÁ™bet a zÁjÁ•.

Po vyÁ•iÁjtÁ›nÁ- konÁ- se konÁ› rozdÁ›lili na jeÁ¾dÁ›nÁ-, urÁ•enÁ- jezdcí si je nasedlali a nauzdili, a Ájli jezdit na jÁ-zdÁjrnou. JÁj Ájla takÁ© coby Á•umil, prÁjce ve stÁjji byla zatÁ-m hotovÁj. Po jeÁ¾dÁ›nÁ- se konÁ› odsedlali a odzdili, oÁ•istili, boxy a stÁjnÁ- se nastlaly slÁjmou a konÁ› dostali â€žveÁ•eÁ™iâ€œ seno a dalÁjÁ- dÁjvku jÁjdra.

Po tomto zauÁ•enÁ- jsem zaÁ•ala bÁ½t svÁ½m pÁ™ÁjtelÁ-m z MaÁjkova platnou pracovnÁ-silou. A sama pro sebe jsem zÁ-skala Á¾ivotnÁ- zkuÁjenost, Á¾e Á•lovÁ›k mÁÁ¾e z knih znÁjt milion vÁ-cÁ-, ale teprve v praxi zÁ-skÁjvÁj ty pravÁ© znalosti a dovednosti.

PS: fotek z tÁ© doby mÁjm mÁjlo a nic moc kvalita. To vÁ-te, vlastnÁ- foÁ¾Ájk jsem nemÁ›la, a kdyÁ¾ jsme si nÁ›jakÁ½ pÁ-jÁ•ili, byl na kinofilm, digitÁlnÁ- fotoaparÁjt jeÁjtÁ› nebyl k

dispozici. Zjistili jsme a¼ po vyvolání- fotek, zda se zřídí povedl. Dřídíu jsem fotila jřídí, fotku Toulky jsem od nřídí koho dostala.

pokračování-
bude brzy,

pokud na to zas Daniela
nezapomene...